

ledes Stillingen er. Men naar de ærede Medlemmer ere enige om at betegne Forslaget som en ren og skær Skattelov, saa er jeg ganske uenig med dem. Nej, Sagen er tværtimod den, at naar Statsbanedriften kun afkaster en Rente af 1,23 pCt. eller, hvis den beregnes rigtig, maaske ikke en Gang en saa høj Rente, saa fremtræder den nuværende Takstlov meget snarere som en Skattelov, idet det saa bliver den Del af Befolkningen, der næsten aldrig eller kun sjældent benytter vore Jernbaner, der gennem deres direkte eller indirekte Skatter kommer til at bære Statsbanernes Underskud. Det er efter min Mening en meget stor Uretfærdighed, der kun kan udjævnes ved, at man tager en saadan Pris for Befordring af Personer eller Gods, at den i nogen Maade kan dække Statsbanernes Udgifter.

Endnu har jeg kun en Bemærkning til det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Olufsen), der omtalte de store Kreaturvogne, som det anbefales i Lovforslaget at gaa over til. Han var bange for, at det vilde volde Landbruget uforholdsmæssig store Udgifter, og mente, at man af Dyrebeskyttelseshensyn maa tage Sigte paa en anden Indretning af Vognene, idet Dyrene undertiden kunde blive saarede af de Hager eller Kroge, der ere paaskruede for at dele Vognen i Skillerum, som ere praktiske for Dyrenes Forsendelse. Dette er et Spørgsmaal, som jeg meget gerne vil drøfte med det Udvalg, der eventuelt bliver nedsat, og for saa vidt der her kunde være noget at rette, skal jeg være meget villig til at imødekomme Ønskerne herom. Jeg tror dog, at dette med den store Fordyrelse, der vil blive paaført Landbruget ved Forsendelse af Kreaturerne i de store Vogne, beror for en stor Del paa en Misforstaaelse. Men hvis det virkelig skulde have noget paa sig, at Dyrene paa Grund af Vognenes Indretning kunne blive saarede og tage Skade, finder jeg, at der er i høj Grad Anledning til at tage under Overvejelse, om man ikke kan fjerne disse Ulemper ved Vognene og søge at anbringe de nødvendige Skillerum paa en saadan Maade, at de ikke blive generende med Hensyn til Dyrenes Forsendelse.

Jeg tror paa dette sene Tidspunkt at kunne slutte disse korte Bemærkninger, idet jeg skal gentage min Tak til ærede Medlemmer, der have anbefalet Lovforslaget, og udtale Haabet om, at dette maa komme til at undergaa en velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting.

Jørgen Berthelsen: I Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser om Forbindelsen mellem Privatbanerne og Statsbanerne vil jeg gerne sige, at naar den højtærede Minister her oplyser, at den vilde give en Indtægtsnedgang eller et Tab for Statsbanerne af $\frac{3}{4}$ Million om Aaret, gaar jeg ud fra, at denne Oplysning beror paa et Skøn, thi den kan formentlig ikke bero paa andet. Den er efter min Opfattelse ensidig, og jeg erkender ikke, at den er rigtig. Jeg vil haabe, at den noget afvisende Stilling, den højtærede Minister har taget overfor dette Spørgsmaal ved Forhandlingen i Dag, ikke vil vare alt for længe. Jeg vil haabe, og jeg stoler paa, at Handelsstanden, altsaa de forretningsdrivende, som skal benytte Banerne, vil kunne rejse dette Krav med en saadan Styrke, at det vil være umuligt for Ministeren eller for Statsbanerne at staa imod.

Bramsen: Det er ikke min Mening at komme nærmere ind paa den højtærede Ministers Udtalelser i Dag; vi ville jo faa Lejlighed til at tale med den højtærede Minister, naar vi faa denne Sag til Behandling i et Udvalg. Men jeg vilde kun, inden vi slutte, for mit Vedkommende gerne have udtalt, at jeg forstod den højtærede Ministers Udtalelse saaledes, at han fastholdt Rigtigheden af, at Lønningsforhøjelserne af 1908 have kostet Statsbanerne over 4 Mill. Kr. Da der nu i sin Tid er givet os den Meddelelse, at Ofret kun vilde blive $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., ser jeg heri et nyt Bevis paa, hvor ganske letsindigt man i 1908 har regnet ogsaa i denne Henseende. Jeg maa altsaa forvare Landstingets Højre, og for den Sags Skyld hele Rigsdagen, mod at have Medskyld i denne store Forskel, en Medskyld, som den højtærede Konseilspræsident vilde tilkende os under Finanslovens tredje Behandling. Konseilspræsidenten frikendte os for Skyld i den ene Halvdelen af Underbalancen, nemlig de 10 Mill. Kr. aarlig paa Toldreformen og Omlægningen af de indirekte Skatter. Jeg mener, at ogsaa med Hensyn til den anden Halvdelen, de 10 Mill. Kr., som skrive sig fra Lønningslovene, ville vi for saa vidt være at frikende, som Regeringen i sin Tid har givet Rigsdagen ganske urigtige Tal til Grundlag for den Lovgivning, som drejer sig om Lønningsforhøjelserne af 1908.

Ministeren for offentlige Arbejder (Thomas Larsen): Til den sidste Bemærk-